

Střípky z historie: 96. Ukrajina by si mohla nárokovat část ruského území

Před sto lety vlála nad Vladivostokem a dalšími částmi „ruského“ Dálného východu ukrajinská vlajka. Světu by prospělo méně historické hořkosti a méně územních nároků.

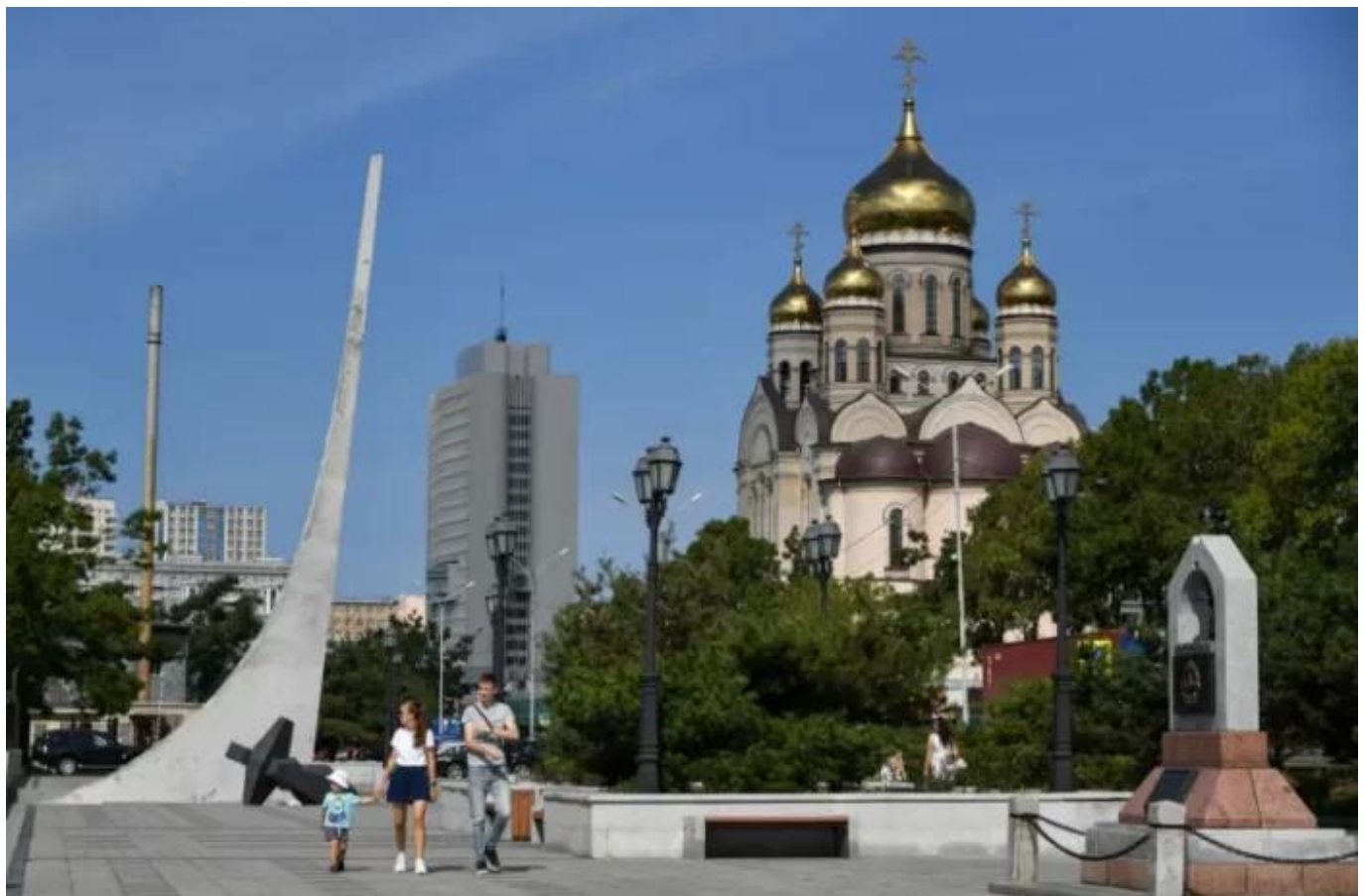
Střípky z historie

Ukrajina by si mohla nárokovat část ruského území

Před sto lety vlála nad Vladivostokem a dalšími částmi „ruského“ Dálného východu ukrajinská vlajka.

- Buďte opatrný s územními nároky, pane Putine: ten meč má dvě hrany.
- Rusko má na Ukrajině plány, ale ty lze snadno zvrátit.
- Před sto lety založili Ukrajinci v Tichomoří krátkodobý stát.

Vladivostok, ruské okno do Pacifiku.

V trochu alternativním vesmíru by to mohlo být hlavní město státu zvaného „Zelená Ukrajina“.

(
[Poděkování](#) : Jurij Smitjuk / TASS přes Getty Images)

Takže má Rusko historická práva a územní nároky na Ukrajinu? Dávejte si pozor, jak s tím mečem zacházíte, pane Putine. Má dvě ostrí.

Ukazuje se, že velké a překvapivě vzdálené části Ruska mají dlouhou a bohatou ukrajinskou historii. Nebyla by ostuda, kdyby někdo začal mávat tou minulostí kolem sebe a cítil se dotčený současným deficitem ukrajinskosti v těchto oblastech?

Upozorňujeme, že toto není vážná žádost o ukrajinský iredentismus. Světu by prospělo méně historické hořkosti a méně územních nároků - ne více. Uvědomění si, že každý má údajně slavnější minulost, na kterou se může ohlédnout, by mohlo pomoci znovu vyvážit vlastní smysl pro dějiny, stížnosti, územní nároky a jiné.

Po staletí Ukrajinci migrovali do Ruska a zanechali v této zemi svou stopu jednotlivě - jako vysoce postavení duchovenstvo, přední vědci a umělci a úspěšní obchodníci - i kolektivně jako osadníci nejřídce osídlených zemí Ruska.

Ukrajinci nebyli jedinými osadníky. Do těchto oblastí se evidentně nastěhovali sami Rusové, ale úřady pozvaly i další etnické a náboženské menšiny, včetně skupin později známých jako povolžští Němci a Hutterité - kteří se ve skutečnosti usadili na samotné Ukrajině.

Ukrajinci, přitahováni příslibem volné půdy, nejprve migrovali do oblastí blízkých Ukrajině, jako je Kubáň, oblast u Černého moře, mezi Krymem a Kavkazem.

Postupně se ukrajínští osadníci přesunuli dále na východ, nakonec až k Pacifiku, kde Ruské impérium sousedilo s Čínou a Japonskem.

Ruské sčítání lidu z roku 1897 počítalo s 22,4 miliony ukrajinských obyvatel uvnitř Ruské říše, z nichž 1,2 milionu žilo mimo území, které bylo tehdy považováno za Ukrajinu. Z toho něco přes milion žil v evropské části říše, více než 200 000 v asijské části.

Postupem času se mnoho Ukrajinců asimilovalo do ruské většiny. V mnoha oblastech, zejména tam, kde založili své vlastní vesnice, však Ukrajinci tvořili většinu a dokázali si udržet svůj vlastní jazyk a tradice.

Vynikají čtyři oblasti, každá pojmenovaná podle barvy:

- **Malinová Ukrajina (alias *Malinovy Klyn* nebo „Malinový klín“)**

Zmíněná zóna na Kubáni byla osídlena od konce 18. do 19. století ukrajinskými kozáky a rolníky. Krátkou dobu trvající Kubáňská lidová republika (1918-20) se snažila o federaci s Ukrajinou, která byla také krátce nezávislá v důsledku ruské revoluce v roce 1917.

Až při sčítání lidu v roce 1930 se 62 % místní populace identifikovalo jako Ukrajinci. Oblast je nyní z velké části rusifikována.

Kubáňští kozáci účastníci se Přehlídky vítězství na moskevském Rudém náměstí, 24. června 1945. Kozáci nadále tvoří významný prvek místní komunity v Kubáni.

(

[Foto](#) : rkka.ru,
[CC BY-SA 3.0](#))

- **Žlutá Ukrajina (také známá jako *Žolty Klyn* nebo „žlutý klín“)**

Od druhé poloviny 17. století zakládali Ukrajinci v této oblasti mnoho osad, pojmenovaných podle žlutých stepí podél středních až nižších toků řeky Volhy. Ukrajinské osídlení bylo zvláště výrazné v okolí Astrachaně, Volgogradu, Saratova a Samary.

Přestože některé oblasti mají stále výrazný ukrajinský charakter, osídlení Ukrajinci v této oblasti bylo většinou příliš rozptýlené a promísené s jinými osadníky na to, aby po roce 1917 vytvořili významnou nezávislou politickou sílu, jak se jim to podařilo v jiných „klínech“.

- **Šedá Ukrajina (také známá jako *Siry Klyn* nebo „Šedý klín“)**

Jedná se o oblast kolem západosibiřského města Omsk, v současnosti rozdělené mezi jižní Sibiř a severní Kazachstán. Oblast byla osídlena Ukrajinci od 60. let 19. století. Celkem jich před rokem 1914 dorazilo více než 1 milion. Hned po říjnové revoluci v roce 1917 zde došlo k pokusům o vytvoření ukrajinské autonomní oblasti.

- **Zelená Ukrajina (aka *Zelenyj Klyn* nebo „Zelený klín“)**

Snad nejnepravděpodobnější - protože to byla určitě nejvzdálenější z „barevných Ukrajin“ - byla Zelená Ukrajina, která se nachází na nejvzdálenějším jihovýchodě Ruské říše, zaseknutá mezi Čínou a Tichým oceánem a soustředěná na řece Amur. Přesto podle některých odhadů čítal region na začátku 20. století až 70 % Ukrajinců.

Velká mapa Zeleného klínu, neboli Zelené Ukrajiny, na Dálném východě bývalé Ruské říše.

(
[Foto](#) : M. Andrusjak: „Konkurence ukrajinského státu na Dálném východě (1917-1920)“, publikováno ve Lvově v roce 1931. Public domain.)

V červnu 1917 První celoukrajinský kongres Dálného východu, který se konal poblíž Vladivostoku, požadoval od nové prozatímní vlády v Rusku vzdělání v ukrajinštině a autonomii pro Ukrajince. Na schůzce byla také ustanovena Rada *Ukrajinci za „radu“*.

Druhý kongres, který se konal v Chabarovsku v lednu 1918, prohlásil Zelenou Ukrajinu za součást ukrajinského státu - navzdory menší nepříjemnosti, že vlast byla vzdálený kontinent. Na třetím kongresu v dubnu téhož roku schválili delegáti vytvoření ukrajinského státu s přístupem k Pacifiku.

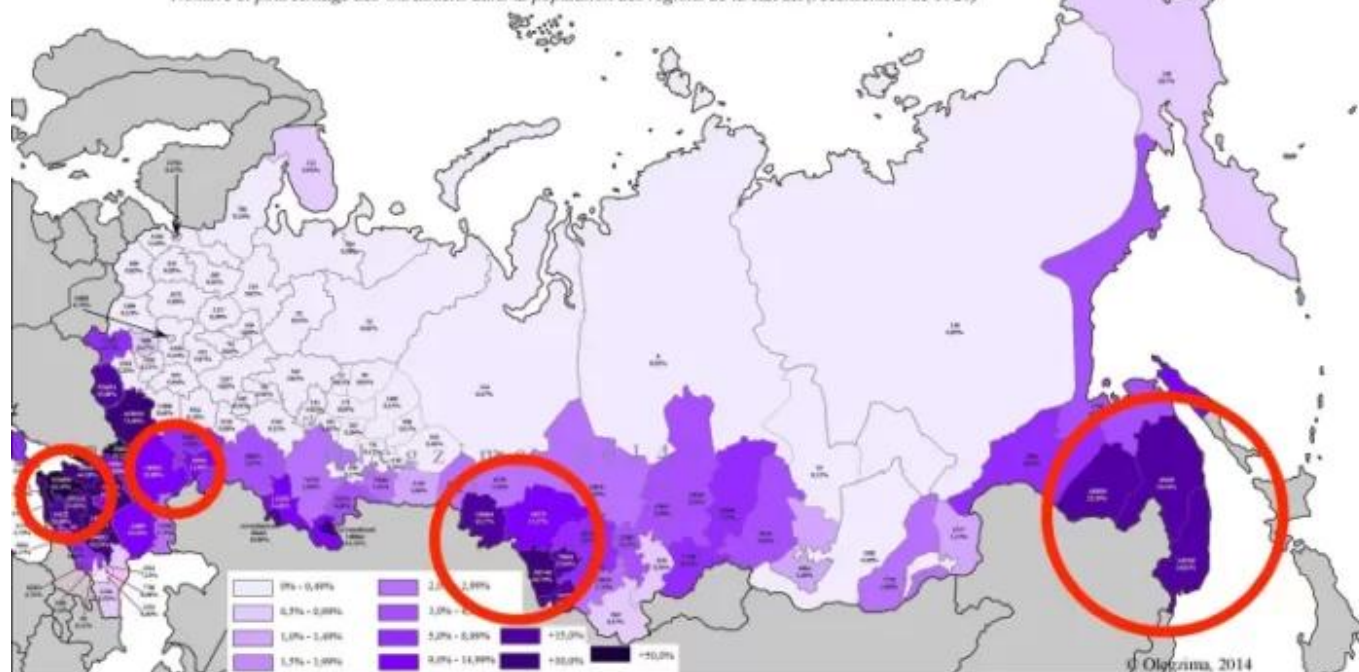
Ukrajinská republika Dálného východu byla oficiálně vyhlášena 6. dubna 1920. „Zelená Ukrajina“ však dlouho nepřežila. V říjnu 1922 vpadly na území komunistické síly. Poslední výboje byly poraženy v červnu 1923.

Количество и удельный вес украинцев в населении регионов РСФСР (перепись 1926 год)

Кількість і частка українців у населенні регіонів РРФСР (перепис 1926 рік)

Number and share of Ukrainians in the population of the regions of the RSFSR (1926 census)

Anzahl und Anteil der Ukrainer in der Bevölkerung in den Regionen der RSFSR (Völkzählung 1926)
Nombre et pourcentage des Ukrainiens dans la population des régions de la RSFSR (recensement de 1926)

Počet a podíl Ukrajinců na populaci regionů Ruské sovětské federativní socialistické republiky podle sčítání lidu z roku 1926.

Nejtmavší oblasti mají nejméně 50 % Ukrajinců.

Zakroužkované oblasti představují přibližné umístění různých „klínů“ od západu k východu: Malinová, Žlutá, Šedá a Zelená.

(

[Mapa](#) : Oleg Zima,

[CC BY-SA 3.0](#) / Ruland Kolen)

Téměř sto let od zániku Ukrajiny v Pacifiku se zdá nepravděpodobné, že by se některý z výše uvedených barevných klínů vrátil a způsobil panu Putinovi secesní bolest hlavy za očima. Kvůli své kulturní a jazykové blízkosti k Rusům mají Ukrajinci tendenci se asimilovat do ruské společnosti maximálně po jedné či dvou generacích.

Přesto Ukrajinci zůstávají jednou z největších etnických skupin v Rusku: podle sčítání lidu z roku 2010 jich je 1,9 milionu, neboli 1,4 % z celkového počtu obyvatel Ruska.

Vzhledem k nedávné migraci, také způsobené válkou na Ukrajině, je současný počet pravděpodobně mnohem vyšší. Nedávný průzkum veřejného mínění ukázal, že polovina všech Ukrajinců má příbuzné žijící v Rusku.

[Strange Maps](#)

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)